

BIULETYN LUBUSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWARTALNIK: nr 2/2021 (32)
ISSN2353-3242

Dobre projekty budowlane

Zapowiadamy nową inwestycję EBF Development

str. 12-13

Wizualizacja projektowanego obiektu
przy Moniuszki / Długiej w Zielonej Górze

Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

ul. Podmiejska Boczna 12a, Gorzów Wielkopolski

fax. 95 720 77 17 e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Dział Członkowski (sprawy członkowskie): 95 720 15 38; 95 720 66 41

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (uprawnienia budowlane): 95 736 47 17

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: 95 736 47 17

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny: 95 736 47 17

biuro czynne: we wtorki w godzinach 7.00 - 17.00, w piątki 7.00 - 13.00,

w pozostałe dni tygodnia 7.00 - 15.00

źródło: NOT

Placówka Terenowa w Zielonej Górze:

Aleja Niepodległości 22

65-722 Zielona Góra

tel. 68 322 96 24

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 11:00 - 15:00

Punkt kontaktowy - Żary

ul. Żagańska 18, 68-200 Żary

dane kontaktowe:

p. Rajmund Czerwonajcio tel. 68 374 25 37

w godzinach 9.00 - 14.00 od poniedziałku do piątku

tel. 606 123 045 w godzinach 9.00 - 15.00, a w sprawach

pilnych w godzinach 15.00 - 20.00 od poniedziałku do piątku

adres mailowy: zakogbudrc@gmail.com

kontakt osobisty możliwy tylko po wcześniejszym

telefonicznym umówieniu się

Punkt kontaktowy - Nowa Sól

SERAFIŃSCY Biuro Projektów i Realizacji Inwestycji

67-100 Nowa Sól, ul. Portowa 4

dane kontaktowe:

p. Stanisław Serafiński

tel. 601 768 360

adres mailowy: biuro@serafinscy.com

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

- wydawnictwo samorządu zawodowego cztery razy w roku trafia do rąk najwyższej klasy fachowców w dziedzinie budownictwa. Swoim zasięgiem obejmuje całe województwo, a jego nakład to 3 tysiące egzemplarzy. Przedstawiane artykuły dotyczą m.in. aktualnie realizowanych inwestycji o kluczowym znaczeniu dla polskiej gospodarki, osiągnięć nauki w dziedzinie budownictwa, najnowszych technologii i materiałów, bezpieczeństwa w budownictwie, także problematyki samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Jeżeli chcą Państwo dotrzeć do naszych Czytelników z informacją o swoich produktach bądź usługach, serdecznie zapraszamy do współpracy.

Okręgowa Rada LOIIB

W numerze

- 4-5 XX Zjazd Sprawozdawczy LOIIB 2020?**
Rok naznaczony pandemią
- 6 Inwestycje**
Modernizacja linii kolejowej nr 358
- 7-9 Inwestycje**
Najważniejsze szprotawskie budowy 2020
- 10-11 Wywiady Izby**
Interdyscyplinarność szansą dla przyszłych inżynierów
- 12-13 Dobre projekty budowlane**
Zapowiadamy inwestycję EBF Development
- 14-15 Prawo budowlane**
Uprawnienia do pełnienia funkcji kierownika budowy
- 16 Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna**
XXXVI sesja egzaminacyjna
- 17 Inżynier po godzinach**
Rozmowa mroząca krew
- 18 Z życia Izby**
Kalendarium LOIIB (luty – kwiecień 2021)
- 19-20 Fotorelacja – Lubuskie nowe budownictwo**
Autobusy elektryczne okiem mieszkańca

Koleżanki i Koledzy!

Minął rok od poprzedniego Zjazdu Sprawozdawczego naszej Izby. Mieliśmy nadzieję, że odbędziemy go „na żywo”. Niestety, trwająca wciąż pandemia koronawirusa, szereg ograniczeń, spowodował, że przez cały rok pracowaliśmy w systemie dyżurów i zdalnie. Posiedzenia organów też odbywały się przy użyciu środków komunikacji zdalnej. Również nasz XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy, zaplanowany pierwotnie na 17 kwietnia 2021 r., odbył się w dniach 12-16 kwietnia br., w trybie zdalnym. Pozostając w dużym dyskomforcie, spowodowanym brakiem bezpośredniego kontaktu, w Zjeździe, na 103 uprawnionych, udział wzięło 78 Deleatów.

Uczestnicy Zjazdu, mimo, że nie uniknęliśmy spotkań, podjęli 11 uchwał, zatwierdzając sprawozdania z działalności poszczególnych organów Izby za rok 2020, przyjmując budżet zaplanowany na 2021 r. i udzielając, na wniosek Okręgowej Komisji Rewizyjnej, absolutorium Okręgowej Radzie 77 głosami. Na wniosek Kolegi Antoniego Dybikowskiego, podjęliśmy również uchwałę o zmniejszeniu liczby członków Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej o Jego osobę. Dziękuję bardzo Koledze Antoniemu za ogromne zaangażowanie w prace Komisji, której członkiem był od wielu lat i służył swoim doświadczeniem zawodowym. Nie omieszkam złożyć oficjalnych podziękowań przy pierwszej możliwej okazji, w obecności członków Izby.

Wszystkie materiały Zjazdowe znajdziecie Państwo na BIP oraz stronie internetowej naszej Izby. Pozwolę sobie w tym miejscu gorąco podziękować pracownikom Biura Izby, za pełne oddanie, nieocenioną i mroźną, choć bardzo utrudnioną COVID-19 pracę, włożoną w przygotowanie

i obsługę Zjazdu. W konsekwencji zaistniałej sytuacji zmieniony został również termin przeprowadzenia „wiosennej” i „jesiennej” sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane. Pierwsza odbyła się we wrześniu 2020 r. a druga wiosną 2021 r., o czym więcej na stronach niniejszego Biuletynu.

Korzystając z możliwości, zachęcam wszystkich członków do udziału w zintensyfikowanych szkoleniach online. Nic wprawdzie nie zastąpi żywego słowa i możliwości zadawania pytań oraz konsultacji, ale teraz są one podstawową i bardzo popularną formą merytorycznego kontaktu z naszymi członkami. Nieustannie dostępne są nagrania ze szkoleń na stronie PIIB. Z zaproponowanych ofert mogą korzystać wszyscy członkowie PIIB, niezależnie od przynależności okręgowej. To także forma wzajemnego wspierania się okręgów w tej działalności. Ponadto, obszerne informacje o zmianach wprowadzonych w Prawie budowlanym i innych dotyczących naszej branży przepisach. A jest ich niemało...

Koronawirus wymusił szereg doraźnych zmian w naszej działalności. Gdy ustąpi zagrożenie epidemiczne, a życzę wszystkim, by stało się to jak najszybciej, wrócimy do naszej poprzedniej aktywności, mądrzejsi o nowe doświadczenia. Trudności, przykrości i niepowodzenia zwykle wzmacniają i uodporniają nas pod względem psychicznym. Zatem: szczypta uśmiechu, pogody ducha, serce tak miękkie jak poducha, garstka nadziei, optymizmu, wiary – to przepis na szczęście, którego Państwu życzę.

Ewa Bosy,
Przewodnicząca Rady LOIIB

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wydawca: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, ul. Podmiejska Boczna 12a, 66-400 Gorzów Wielkopolski, fax. (95) 720-77-17

E-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Redaktor naczelny: Adam Oziewicz

Projekt i przygotowanie DTP: Robert Nowicki, www.nowik@nowik.net.pl, tel. kom. 608 329 993

Autorzy: dr inż. Ewa Bosy – Przewodnicząca Okręgowej Rady LOIIB, mgr inż. Mirosław Gruszecki, mgr inż. Waldemar Olczak

Korekta: Michał Słupczyński

Nakład: 3 000 egzemplarzy

Publikowane w Biuletynie LOIIB artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania

i adjustacji tekstów oraz zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystywanie opublikowanych materiałów,

mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji.

Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

2020? Rok trudny, naznaczony pandemią

2020 rok pozostanie w pamięci jako naznaczony pandemią – odbił wyraźne piętno na pracy izby. I choć na lubuskich budowach praca wre, to aktywność samorządu zawodowego inżynierów, z obiektywnych powodów, była znacznie ograniczona. O szczegóły zapytaliśmy Ewę Bosy, przewodniczącą rady LOIBB.

Adam Oziewicz: Co wynika z porównania danych za rok 2019 oraz 2020, dotyczących pracy izby i jej organów? Czy w statystykach odnajdujemy efekty pandemii?

Ewa Bosy: – Wyraźnie je widać. Dla przykładu – sływa zdecydowanie mniej spraw do rzecznika odpowiedzialności zawodowej, tym samym mniej spraw rozpatruje sąd dyscyplinarny. To z pewnością konsekwencja pandemii. Aczkolwiek – przy optymistycznym podejściu do życia – można by przyjąć, iż tak się poprawiła jakość pracy naszych inżynierów pełniących odpowiedzialne funkcje kierownika budowy, inspektora nadzoru czy też projektanta, że nie ma powodów, aby wnioskować o ich ukaranie... Ale aż taką optymistką jednak nie jestem, choć bardzo bym chciała, aby to było jedyne wytłumaczenie spadku liczby wpływających i rozpatrywanych spraw. Pandemia wpłynęła też na nasze kontakty wewnętrzne – na pracę wszystkich organów. Odbyła się tylko jedna sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane. Od marca ubiegłego roku wszystkie spotkania,

posiedzenia komisji odbywały się zdalnie. Po tym doświadczeniu jestem przekonana, że to nie jest najlepsza forma wymiany informacji i współpracy. Już nie wspomnę o zacieśnianiu więzi, integracji naszej profesji w formie chociażby dorocznego Dnia Budowlanych, wyjazdów technicznych czy innych form bezpośrednich kontaktów. Tego nie mieliśmy i tego brakuje. To wpłynęło na wyniki pracy, ale i na atmosferę w naszej Izbie.

Każdy lubuski inżynier budownictwa może zajrzeć do sprawozdania Izby za 2020 rok – dane są dostępne na stronie Lubuskiej Izby i na jej BIP-ie, nie będziemy ich tu przytaczać w całości. Ale z punktu widzenia przewodniczącej, które z parametrów, liczb są najważniejsze?

– Warto zwrócić uwagę, że – jak już wspomniałam wcześniej – przeprowadziliśmy tylko jedną sesję egzaminacyjną, a powinny być dwie. Odbyła się wiosenna i to tylko z nazwy, bo jej termin przypadł na jesień, dokładnie we wrześniu. W grudniu miała być jesienna, ale z uwagi na zwiększoną liczbę zachorowań

trzeba było ją odwołać. Stąd, mniej niż zwykle, inżynierów przystąpiło do Izby. Na ten rok zaplanowane są trzy sesje. Jedna już się odbyła. Z przyjemnością odnotowałam, że poziom zdających na uprawnienia budowlane zdecydowanie wzrósł, co wprost wynika właśnie ze statystyk podsumowujących sesję – komplet danych na ten temat publikujemy w tym numerze biuletynu Izby. Przy okazji wielkie podziękowania dla Uniwersytetu Zielonogórskiego za udostępnienie sal i zapewnienie komisjom i zdającym komfortowych warunków, mimo obostrzeń wynikających z reżimu sanitarnego. Mam nadzieję, że szybko pożegnamy pandemię i jeszcze w tym roku – już bez przeszkód – przeprowadzimy dwie sesje. Inna płaszczyzna to szkolenia, które odbywały się i nadal odbywają w formie webinarów, poprzez platformę Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Organizatorami są największe Izby w kraju, co pozwoliło nam zaoszczędzić nieco środków finansowych. Zabiegaliśmy o taką pomoc od liczniejszych Izb, co zainicjował kolega Andrzej Cegielnik, ale, niestety, pomysły spalił na panewce. Teraz sytuacja pandemiczna sama rozwiązała tę kwestię. Z pozytywnych parametrów należy wskazać na dodatni wynik finansowy – ponad 150 tys. zł.

Są nowi inżynierowie z uprawnieniami, ale ten rok naznaczony jest wieloma smutnymi pożegnaniem...

– Próbuję wydobyć z mijającego roku pozytywne, czyli to, co się udało skutecznie przeprowadzić. Jednak nie da się zapomnieć, że w ostatnich miesiącach wielu inżynierów – członków naszej Izby – opuściło na skutek pandemii nasze szeregi na zawsze.. Będzie nam ich bardzo brakowało – ich wiedzy, doświadczenia, dobrej rady i autorytetu. Los chciał, że wielu z nich to postaci uznane, rozpoznawalne nie tylko w mieście, województwie i kraju, ale także za granicą. Straciliśmy w okresie pandemii aż siedmiu wspaniałych inżynierów budownictwa...

Pod względem integracji środowiska, 2020 to rok stracony. Czy ostatnie

12 miesięcy członkowie Izby zapamiętają też jako okres z ograniczoną liczbą szkoleń?

– Jak już wspomniałam, to jedno z zadań, które – trudno powiedzieć, że dzięki własnym siłom – realizujemy we współpracy z dużymi Izbami okręgowymi: mazowiecką, śląską, wielkopolską, świętokrzyską, dolnośląską, za pośrednictwem portalu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Gdy tylko otrzymujemy informacje o kolejnym webinarium, wszystkich naszych członków powiadamy o tematyce i terminie szkoleń. Taka informacja trafia do każdego naszego inżyniera, nie tylko poprzez stronę internetową Izby, ale również do każdego z jej członków indywidualnie. W tym zakresie nie zaprzestaliśmy własnego rozwoju. To też powód do satysfakcji – nie wszystko nam ta pandemia odebrała. Zatem szkolenia są realizowane, na wysokim poziomie, ale z przyczyn obiektywnych nie na żywo, ale online za pośrednictwem internetu.

Z relacji, z codziennych kontaktów, jaki wyłania się obraz aktywności zawodowej lubuskich inżynierów?

– Budownictwo to jedna z niewielu branż, która dość sprawnie przechodzi okres pandemii – większość budów realizowanych jest na świeżym powietrzu. Zachowanie bezpiecznej odległości nie jest problemem. Nie stanęliśmy z inwestycjami. Projektanci pracowali zdalnie – realizowali zlecenia. Pracownie projektowe funkcjonowały niemal jak zazwyczaj, tyle tylko, że poszczególni branżowcy nie działali w biurach. Nie spotkałam się z sytuacją, gdzie kwarantanna czy zachorowania na koronawirusa zablokowały harmonogramy budów. Tego typu komplikacji nie było w przypadku inwestycji samorządowych, na budowach realizowanych z budżetu centralnego, ale również w sektorze mieszkaniowym czyli na budowach typowo komercyjnych. Składy budowlane nie były zamykane, zatem nie było realnych przeszkód do tego, aby realizować już rozpoczęte prace. Pod tym względem nasza branża się uratowała.

Zjazd prowadzony był online. Jak przebiegł pod względem organizacyjnym?

– XX zjazd sprawozdawczy LOIB odbył się skutecznie. Na 103 delegatów wzięło w nim udział 78. W przeliczeniu na procenty oznacza to 75,73%. To wynik gorszy niż w roku ubiegłym. Nieszczęśliwie złożyło się, że w Gorzowie zapanował wewnętrzny wirus. Wielu Dele-

gatów z powodu choroby – tak przynajmniej tłumaczyli, gdy do nich dzwoniłam z przypomnieniem o zjeździe – nie wzięło w nim udziału. Szkoda, że umknęło ich uwadze, iż Zjazd to organ przedstawicielski, a zatem swoich wyborców nie reprezentowali. Niemniej kworum osiągnęliśmy i zjazd został skutecznie przeprowadzony. Były kłopoty z przygotowaniem zjazdu, bo akurat w okresie go poprzedzającym pracę naszego biura sparaliżowała... kwarantanna. Zgodnie z regulaminem materiały zjazdowe wysłane są do delegatów na 14 dni przed terminem rozpoczęcia obrad. Tym razem był to 29 marca. Z kolei od 18 marca do 6 kwietnia wszystkie pracownice Biura Lubuskiej Izby przeszły naprzemiennie kwarantannę z powodu koronawirusa. Zatem był to wyjątkowo niefortunny zbieg okoliczności – w takiej sytuacji trzeba było sobie jakoś radzić. Rada podjęła uchwałę, że Zjazd będzie jednodniowy i odbędzie się 17 kwietnia br. Z powodu znaczącego wzrostu zachorowań, zmieniliśmy uchwałę i ostatecznie rozplanowaliśmy go na pięć dni, i przeprowadziliśmy zdalnie od 12 do 16 kwietnia br. Niestety wkrađa się też niedoróbka organizacyjna... Najważniejsze: rada przyjęła wszystkie materiały zjazdowe, łącznie z bilansem wraz z załącznikami, który nie dotarł do wszystkich delegatów. O tyle jestem spokojniejsza, że tego ważnego dokumentu nie widziała tylko część Delegatów. Jak dotąd z niewyjaśnionych przyczyn – nie omieszkałam tego dokładnie przeanalizować i wyciągnąć konsekwencji – ten dokument nie został opublikowany w materiałach zjazdowych. Co gorsza, tylko niektórzy z delegatów nie mieli do niego dostępu – tym bardziej muszę wyjaśnić, jak do tego doszło... Tym niemniej wspomniane materiały były omówione zarówno w sprawozdaniu Rady, jak też w sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej za rok 2020. Delegaci zatwierdzili sprawozdanie Okręgowej Rady LOIB w 2020 roku wraz ze sprawozdaniem finansowym i rozliczeniem budżetu oraz sprawozdania z działalności organów w 2020 roku.

Pandemia ponownie ograniczyła wymianę opinii na temat pracy Izby w 2020 roku?

– Po poprzednim zjeździe, podsumowującym 2019 rok – również przeprowadzonym w trybie zdalnym – odczuliśmy brak możliwości dyskusji nad materiałami zjazdowymi. W tym roku stworzyliśmy delegatom możliwość rozmowy on-line, w piątek, 9 kwietnia br., czyli kilka dni przed rozpoczęciem obrad. Ze smutkiem muszę powiedzieć, że niewielu

Delegatów skorzystało z tej formy kontaktu. Szkoda, bo wtedy fakt wyżej wspomnianych niedoróbek organizacyjnych wyszedłby na światło dzienne i zdążylibyśmy je skorygować. Gdy otworzyliśmy zjazd, nie było już takiej możliwości. Dlatego brakujący materiał dośłałam wszystkim delegatom już po zamknięciu obrad. Delegaci nie wzięli udziału w zaproponowanym przez izbę dialogu, za to wywołali dyskusję na portalu społecznościowym – facebook. Wymiana poglądów została zauważona – miała kilkanaście tysięcy wyświetleń, ale głosów w dyskusji było zaledwie kilka. Żałuję, bo bez szerokiego dialogu, bez poznania oczekiwań delegatów trudno cokolwiek planować i udoskonalać. To nie sztuka tylko krytykować... Jestem otwarta na krytykę, ale konstruktywną. Wystarczy zaproponować dobre rozwiązania, tam gdzie one są oczekiwane.

Cele lubuskiego samorządu inżynierów budownictwa na najbliższy rok?

– Patrę w przyszłość z optymizmem – zakładam, że pandemia minie. Już od dawna czekamy w blokach startowych, przygotowani do uruchomienia szkoleń na żywo, łącznie z prelegentami. Mała uwaga: nie tylko Delegaci, ale też członkowie izby nie zgłaszają potrzeb – nie mówią, jakich tematów szkoleń oczekują. W jakim kierunku ze szkoleniami powinniśmy iść? Ciągłe potrzeby oceniamy na wycucie, badając rynek we własnym zakresie – w tej dziedzinie interakcja z członkami izby jest niezbędna i jej oczekujemy. Również jesteśmy przygotowani do Dnia Budowlanych, bo za nim bardzo tęsknimy. Zatem wszystkie przedsięwzięcia, które już realizowaliśmy i się sprawdziły, będziemy kontynuowali. Z nowych rzeczy, mamy w planach konkurs „Lubuski Inżynier Roku” – niebawem go oficjalnie ogłosimy. Również w najbliższym czasie inaugurujemy konkurs fotograficzny pod hasłem „Lubuskie budownictwo w obiektywie”. Podczas ostatniego posiedzenia Rady uchwaliliśmy regulaminy tych konkursów. W czerwcu zamierzamy oceniać pierwsze nadesłane prace. To będzie zupełnie coś nowego... Wychodzimy z założenia, że trzeba promować naszych inżynierów, pokazywać ich ciężką pracę i wyróżniać, jeżeli ktoś jest szczególnie dobry i rzetelny. Fotografia jest idealnym do tego medium, a tytuł „Inżyniera roku” należyście prestiżowy. Stąd takie dwa konkursy wprowadziliśmy do naszego programu działania. Rozważam również propozycje konkursów dla dzieci naszych członków, ale to jeszcze myśli nieuczesane...

Dziękuję.

Modernizacja linii kolejowej nr 358

Prędkość pociągów do 120 km/h, poprawa przepustowości trasy, wzrost poziomu bezpieczeństwa – takie cele stawia sobie inwestor realizując modernizację linii kolejowej nr 358 na odcinku Czerwieńsk – Sulechów – Babimost – Zbąszynek.

Stacja Babimost
(fot./źródło: MOs810/wikipedia.org)

Dla zwiększenia możliwości kolei w województwie lubuskim postępuje modernizacja linii Zbąszynek – Czerwieńsk. Inwestycja PKP Polskich Linii Kolejowych S.A. umożliwi zwiększenie prędkości pociągów do 120 km/h (o 20 km/h wyższej niż przed rozpoczęciem prac). Z kolei przebudowa torów na stacjach Babimost i Sulechów poprawi przepustowość trasy, na którą będzie mogło wyjechać więcej pociągów. Poziom bezpieczeństwa podniesie nowa nawierzchnia na 30 przejazdach kolejowo-drogowych i montaż zabezpieczeń, sygnalizacji i rogatek, na wybranych skrzyżowaniach. Sprawny ruch kolejowy na lata zapewnią prace na ponad 20 obiektach inżynierskich, m.in. przepustach i mostach kolejowych nad Zimnym Potokiem oraz rzeką Łączną. W zakresie prac na wspomnianych mostach jest przede wszystkim przeprowadzona już wymiana podkładów oraz realizowane obecnie uzupełnianie ubytków. Ponadto podróźni w Babimoście i Sulechowie zyskają bardziej

dostępne i komfortowe perony z pochylniami, wiatami, jasnym oświetleniem.

Co aktualnie dzieje się na trasie?

Na całym, ok. 43 km odcinku, wymieniono dotychczas podkłady, a także oczyszczono podsypkę. Obecnie wykonawca m.in. naprawia znaki kolejowe, wskaźniki i tarcze oraz uzupełnia ubytki w mostach i pracuje na przejazdach na ul. Sulechowskiej w Babimoście i na skrzyżowaniu w okolicy Nowego Kramska. Zakres modernizacji jednotorowej trasy, w porozumieniu z przewoźnikami, wymagał wprowadzenia zastępczej komunikacji między Zbąszyńkiem a Zieloną Górą. Jest ona ujęta w rozkładzie jazdy do połowy czerwca bieżącego roku.

Inwestycja warta jest ok. 106 mln zł z wykorzystaniem środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubuskiego (w wysokości ok. 90 mln zł). Prace rozpoczęły się w połowie marca 2020 r. Ich zakończe-

nie zostało przesunięte z winy wykonawcy z kwietnia na grudzień 2022 roku. – W celu zapewnienia terminowej realizacji prac pozostajemy w kontakcie z wykonawcą, Przedsiębiorstwem Wielobranżowym Eco-baza – przedstawia sytuację Radosław Ślodziński z zespołu prasowego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Projekt „Modernizacja linii kolejowej nr 358 Zbąszynek – Gubin, na odcinku Zbąszynek – Czerwieńsk – II etap” to kontynuacja zrealizowanych już prac. W latach 2010 – 2012 m.in. wymieniono rozjazdy i wybudowano łącznicę w okolicy Czerwieńska. Skróciło to czas podróży między Poznaniem a Zieloną Górą o ok. 20 min.

opracowanie:

Redakcja Biuletynu LOIB
na podstawie materiałów PKP PLK

Najważniejsze szprotawskie budowy 2020

W tym wydaniu Biuletynu inwestycyjny raport ze Szprotawy – prezentujemy najważniejsze budowlane zadania zrealizowane w ubiegłym roku. To rozbudowy dróg, prace związane z poprawą efektywności energetycznej, także przebudowy szkolnych boisk i inwestycje na stadionie piłkarskim.

INWESTYCJE DROGOWE

Rozbudowa dróg gminnych nr 005947F, nr 005943F i nr 005935F w Wiechlicach

- etap I: Rozbudowa drogi gminnej nr 005947F ul. Akacjowej w Wiechlicach

Pierwszy etap inwestycji to rozbudowa dróg gminnych – ulic Akacjowej, Brzozowej i Klonowej w Wiechlicach. Wykonane zostaną nowe nawierzchnie dróg oraz nowa infrastruktura: ścieżki rowerowe, chodniki, oświetlenie, kanalizacja deszczowa. Zadanie obejmuje również przebudowę skrzyżowania z drogą krajową DK 12. Wykonawcą robót jest Sudeckie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. z Jeleniej Góry. Wartość kontraktu: 3.601.871,23zł

Zadanie współfinansowane jest ze środków budżetu państwa w ramach Funduszu Dróg Samorządowych. Wartość kosztorysowa – 12.355.274,00 zł brutto, przyznana dotacja – 6.168.412,00 zł. Planowany czas realizacji – lata 2020-2022. Projekt polega na kompleksowej przebudowie trzech dróg gminnych położonych w Wiechlicach – ulic Akacjowej, Brzozowej i Klonowej. Jest realizowany w formule „zaprojektuj i wybuduj”. Celem projektu jest stworzenie nowoczesnej kompleksowej i spójnej sieci infrastruktury komunikacyjno-transportowej w kierunku poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego i dostępności terenów inwestycyjnych oraz wyrównania potencjału społeczno-gospodarczego gminy.

Rozbudowa drogi gminnej nr 103573F w Szprotawie oraz Rozbudowa dróg gminnych nr 005947F, nr 005943F i nr 005935F w Wiechlicach

- etap I: Rozbudowa ul. Bronka Kozaka i części ulicy Basztowej (2+310 do km 2+710) w Szprotawie

2020 rok to początek szrotawskiej, gmin-

nej modernizacji głównych szlaków komunikacyjnych Szprotawy. W ramach kilkuletniego projektu rozbudowane i zmodernizowane zostaną w Szprotawie ulice: Żagańska, Sobieskiego, Niepodległości, Mickiewicza, Basztowa, Bronka Kozaka, Głogowska, Plac Komuny Paryskiej i Kościuszki. Powstaną bezpieczne skrzyżowania, a przy większości dróg pojawią się chodniki, ścieżki rowerowe, zatoki autobusowe oraz miejsca postojowe. Ponadto wszystkie drogi otrzymają nową nawierzchnię i infrastrukturę towarzyszącą tj. oświetlenie, kanalizację deszczową kanały techniczne itp.

W pierwszym etapie, w formule zaprojektuj-wybuduj, zostanie rozbudowana ulica Bronka Kozaka oraz część ulicy Basztowej. Wykonawcą prac jest Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego Sp. z o.o., ul. Mickiewicza 63, 67-200 Głogów. Wartość kontraktu: 2.932.765,26zł.

Zadanie współfinansowane jest ze środków budżetu państwa w ramach Funduszu Dróg Samorządowych. Wartość kosztorysowa – 27.256.040,00 zł brutto, przyznana dotacja – 13.235.417 zł. Planowany czas realizacji

– lata 2020-2026. Projekt polega na kompleksowej przebudowie drogi gminnej w Szprotawie (z rondami, skrzyżowaniami, chodnikami, i ścieżką rowerową), w skład której wchodzi ciąg następujących ulic: Żagańska, Sobieskiego, Niepodległości, Mickiewicza, Basztowa, Bronka Kozaka, Głogowska, Plac Komuny Paryskiej i Kościuszki. Jego realizację zaplanowano w formule „zaprojektuj i wybuduj”. Celem projektu jest stworzenie nowoczesnej kompleksowej i spójnej sieci infrastruktury komunikacyjno-transportowej w kierunku poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.

INWESTYCJE W JEDNOSTKACH OŚWIATOWYCH

Poprawa efektywności energetycznej Przedszkola Komunalnego nr 1,

przy ul. Rolnej 1 w Szprotawie poprzez głęboką termomodernizację z zastosowaniem odnawialnych źródeł energii

W ramach zadania zrealizowano termomodernizację Przedszkola Komunalnego przy ul. Rolnej w Szprotawie. Wykonano docieplenie ścian zewnętrznych i stropodachu, wymieniono stolarkę okienną i drzwiową, wymieniono instalację CO i zmodernizowano kotłownię gazową. Ponadto wymieniono oświetlenie na LED oraz zamontowano OZE w postaci paneli fotowoltaicznych oraz pompę ciepła.

Wykonawcą prac była firma ZISICO Sp. z o.o., ul. Koszarowa 6c, 67-300 Szprotawa. Wartość kontraktu: 1 493 496,14zł. Inwestycja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego - Lubuskie 2020 oraz ze środków Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych.

Przebudowa boisk przy Szkole Podstawowej nr 1 i nr 2 w Szprotawie oraz przy Szkole podstawowej w Wiechlicach.

Z kolei w Szkole Podstawowej nr 2 uzupełniono ubytki w istniejącej nawierzchni, wykonano nowy natrysk z poliuretanu, wymieniono siatkę ogrodzeniową na siatkę z tworzywa sztucznego, zamontowano również nowe wyposażenie. Wartość kontraktu brutto: 87.477,60 zł.

Wykonawcą zadań była firma: Greensport Anna Sraszewska, ul. Tartaczna 14, 34-312 Międzybrodzie Bialskie.

W Szkole Podstawowej w Wiechlicach wykonano nową nawierzchnię boiska i bieżni z trawy syntetycznej, przebudowano skocznię w dal, zamontowano nowe wyposażenie oraz oświetlenie. Wartość kontraktu brutto: 165.930,46zł.

Wykonawcą zadania była firma Solid-Stet Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w Szczecinie, ul. Arkońska (stadion), 71-245 Szczecin.

Zadanie dofinansowane było ze środków budżetu państwa w ramach Programu Sportowa Polska Program Rozwoju Lokalnej Infrastruktury Sportowej – Edycja 2019 w wysokości 442.700,00 zł.

Integracja Mieszkańców poprzez Transgraniczną Polsko-Niemiecką Edukację Ekologiczną w Szprotawie i Sprembergu

Zadanie obejmowało adaptację klasy na gabinet biologiczny jako miejsce spotkań w ramach projektu w Szkole Podstawowej nr 1 w Szprotawie przy ul. Kopernika, dostawę wyposażenia klasy biologicznej jak wyżej. W ramach zadania także dostarczono i zamontowano eksponaty oraz urządzenia w celu przygotowania miejsca spotkań oraz „paleościeżki” przy ul. Niepodległości w Szprotawie.

W ramach inwestycji wykonano przebudowę boisk w Szkole Podstawowej nr 1 i nr 2 w Szprotawie.

W Szkole Podstawowej nr 1 zakres prac obejmował: rozbiórkę istniejących obrzeży betonowych i nawierzchni bieżni, wykonanie nowej podbudowy pod nawierzchnię bieżni, wykonanie nowej poliuretanowej nawierzchni boiska i bieżni, przebudowę skoczni w dal, montaż nowego wyposażenia oraz oświetlenia. Wartość kontraktu brutto: 409.576,63 zł.

Zadanie zostało dofinansowane ze środków programu INTERREG VA na lata 2014-2020. Wartość projektu: 166.872 EURO. Dofinansowanie 85 procent: 141.841,20 EURO. Wkład własny: 25.030,80 EURO. Ponadto ze środków własnych zostało wyremontowane zaplecze gabinetu biologicznego, wymieniono oświetlenie klasy biologicznej na energooszczędne LED oraz zamontowano zlewozmywaki kwasoodporne. Wartość prac to około 34.000zł.

INWESTYCJE W INFRASTRUKTURĘ SPORTOWĄ

Nawodnienie płyty głównej stadionu w Szprotawie

W ramach zadania wykonano nawodnienie płyty głównej boiska piłkarskiego. Zainstalowano nowoczesny system nawadniania, w technologii opartej na montażu podziem-

nych zraszaczy wraz z automatyką sterującą. Na realizację zadania otrzymano dofinansowanie w wysokości 30 tys. zł ze środków budżetu Województwa Lubuskiego, w ramach programu pn. „Nawadnianie boisk piłkarskich”. Całość przedsięwzięcia oszacowana została na 61 tys. zł brutto.

Oświetlenie płyty bocznej stadionu

W ramach modernizacji szprotawskiego stadionu wykonano montaż oświetlenia płyty treningowej stadionu. Dzięki inwestycji treningi i mecze piłkarskie będą mogły odby-

wać się w blasku jupiterów, wieczorową porą. Na Stadionie Miejskim w Szprotawie stanęły trzy maszty oświetleniowe. Do każdego – 12-metrowego słupa – przymocowano po dwa naświetlacze typu LED o mocy 300W.

Inwestycja została zrealizowana przy współpracy z Enea Oświetlenie Sp. z o.o. z Poznania, która dzięki staraniom Burmistrza dostarczyła gratis sprzęt oświetleniowy.

opracowanie:
**Redakcja Biuletynu LOIB
na podstawie materia-
łów UG Szprotawa**

1,2 mln zł na lubuskie zabytki

37 podmiotów otrzyma wsparcie na łączną kwotę 1,2 mln zł na zadania dotyczące prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy lubuskich zabytkach.

Samorząd województwa w 2021 roku z lubuskiego budżetu skieruje dotacje celowe na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków położonych na obszarze województwa lubuskiego.

W ramach naboru wpłynęło 65 wniosków z czego: 49 niezaliczanych do sektora finansów publicznych oraz 16 zaliczanych do sektora finansów publicznych. Dotacje otrzymało 37 podmiotów z czego: 27 jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych oraz 10 jednostek zaliczanych do sektora finansów publicznych

Dofinansowanie trafi m.in. na zabezpieczenie przeciwwilgociowe tarasu południowego pałacu w Tucznie, prace restauratorskie i budowlane przy budynkach folwarcznych pałacu w Brzeźnicy – I etap, wykonanie projektu budowlanego Baszty Bramy Ostrowskiej w Gubinie oraz zabezpieczenie ruin pałacu we Włostowie – stabilizacja i zabezpieczenie ścian z konstrukcji stalowych.

info.um

Interdyscyplinarność badań naukowych szansą dla przyszłych inżynierów

W tym wydaniu Biuletynu Izby rozmowa z dr hab. inż. Marią Mrówczyńską – prof. UZ, prorektor ds. Współpracy z Gospodarką Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Mirosław Gruszecki: Na naszych łamach gościmy panią dr hab. inż. Marię Mrówczyńską prof. UZ, prorektor ds. Współpracy z Gospodarką Uniwersytetu Zielonogórskiego. Na wstępie proszę panią prorektor o przedstawienie ścieżki kariery naukowo-zawodowej.

dr hab. inż. Maria Mrówczyńska: – Od samego początku moja działalność naukowa i zawodowa jest związana z geodezją i kartografią. Jestem absolwentką Technikum Geodezyjnego w naszej zielonogórskiej Budowlance, które ukończyłam w 1994 roku. W 1999 roku obroniłam dyplom magistra inżyniera na Wydziale Melioracji i Inżynierii Środowiska ówczesnej Akademii Rolniczej we Wrocławiu, na kierunku geodezja i kartografia na dwóch specjalnościach: geodezja gospodarcza i gospodarka nieruchomościami. W tym samym roku, jeszcze w trakcie studiów, zostałam zatrudniona na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Zielonogórskiej, początkowo na stanowisku asystenta stażysty, a później asystenta. W 2006 roku na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej obroniłam rozprawę doktorską, której tematyka dotyczyła możliwości wykorzystania metod sztucznej inteligencji do budowy numerycznego modelu terenu. W 2013 roku również na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, na podstawie rozprawy habilitacyjnej stanowiącej zwarty cykl publikacji oraz oceny dorobku naukowego uzyskałam stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia.

Moja działalność naukowa koncentruje się głównie na wykorzystaniu sztucznej inteligencji do rozwiązywania wybranych zagadnień inżynierskich z dziedziny geodezji. Zagadnienia rozpatrywane z zastosowaniem inteligencji numerycznej są tematycznie związane z budową numerycznego modelu terenu, formułowaniem modeli przemieszczeń, diagnostyką układu obserwacyjnego, transformacją współrzędnych, systemami informa-

cji przestrzennej oraz projektowaniem i wyrównaniem sieci geodezyjnych poziomych i pionowych. Od kilku lat, prowadzę również badania w interdyscyplinarnych zespołach naukowych, skupiając się na wykorzystaniu nabytej wiedzy z zakresu sztucznej inteligencji do oceny możliwości poprawy efektywności energetycznej budynków zlokalizowanych w strukturze urbanistycznej miasta. Wspomniane badania prowadzę z koleżankami i kolegami pracującymi na Uniwersytecie Zielonogórskim oraz w innych ośrodkach akademickich naszego kraju, m.in. z Krakowa, Wrocławia i Bydgoszczy. Jak już wspominałam, z zielonogórską uczelnią związana jestem od 1999 roku. W latach 2016-2019 byłam Prodziekanem ds. Nauki Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska a w 2019-2020 Dyrektorem Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Przewodniczącą Rady Dyscypliny Naukowej Inżynierii Lądowej i Transportu. Obecnie pełnię funkcję Prorektora ds. Współpracy z Gospodarką Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na Uniwersytecie Zielonogórskim można zdobywać wiedzę na różnych kierunkach studiów. Proszę przybliżyć czytelnikom, jakie są możliwości?

– Uniwersytet Zielonogórski jest największą państwową uczelnią w województwie lubuskim, która w tym roku obchodzi jubileusz 20-lecia funkcjonowania, powstała poprzez połączenie Politechniki Zielonogórskiej i Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Tradycje akademickie w Zielonej Górze sięgają 1965 roku, kiedy rozpoczęła swą działalność Wyższa Szkoła Inżynierska, a 6 lat później Wyższa Szkoła Pedagogiczna. Szeroka działalność naukowa, wpływająca na kierunki kształcenia oraz prowadzenie prac badawczo-rozwojowych, odróżnia Uniwersytet Zielonogórski od innych uniwersytetów, politechnik, uczelni medycznych i artystycznych w naszym kraju. Uniwersytet posiada bardzo różnorodną ofertę kształcenia w siedmiu na osiem dziedzin nauki: nauk

humanistycznych, nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nauk rolniczych, nauk społecznych, nauk ścisłych i przyrodniczych, nauk sztuki i tych mi najbliższych nauk inżynierijno-technicznych. Kształcimy na ponad 60 kierunkach studiów pierwszego i drugiego stopnia, jednolitych magisterskich, w systemie stacjonarnym i niestacjonarnym, na studiach podyplomowych oraz w szkołach doktorskich. Jestem przekonana, że każdy znajdzie coś dla siebie.

Wspomniany interdyscyplinarny charakter badań naukowych ma niewątpliwie przyszłość, od której nie warto uciekać. Jakie ma on przełożenie na kształcenie przyszłych inżynierów?

– W obecnym czasie mamy do czynienia z szybko rozwijającym światem, w którym tradycyjne kształcenie inżyniera w formie przyswajania wiedzy jest niewystarczające, aby zaspokoić potrzeby szeroko pojętej gospodarki, w tym przemysłu określanego mianem 4.0. Jest on koncepcją rozwoju technologii i przedsiębiorstw wykorzystującą nowe modele biznesowe oraz cyfryzacje produktów i usług. Aktualnie inżynier nie musi już posiadać ogromnej wiedzy, którą może w szybki sposób pozyskać w cyfrowych zasobach bibliotecznych i bazach danych. Ważne stają się umiejętności pracy w zespole, kierowania zespołem, znajomość języków obcych i łatwość w komunikacji interpersonalnej. Interdyscyplinarność pozwala na ciągłe podnoszenie kwalifikacji zarówno przez nauczycieli akademickich, jak i obecnych i przyszłych inżynierów, ponieważ wymaga poznawania nowych obszarów wiedzy. Dzisiejszy i przyszły inżynier, mając na uwadze zapotrzebowanie płynące z przemysłu, powinien kształcić się w sposób zintegrowany, łączący wiele obszarów wiedzy,

w tym również nauki społeczne, ekonomiczne i zarządzanie. Każdy inżynier powinien umieć wyobrazić sobie rozwiązanie postawionego przed nim problemu, zaprojektować i skonstruować je oraz ocenić przydatność zaproponowanego rozwiązania. Czyli myśleć systemowo.

Nie zapominajmy również o tym, że w aspekcie kształcenia przyszłych inżynierów ważne jest, aby prowadzić współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Takim przykładem dobrych praktyk w tym zakresie może być współpraca UZ z Lubuską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa.

Proszę powiedzieć, jakie przedsięwzięcia realizowane są wspólnie przez Uniwersytet Zielonogórski i Lubuską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa, a które z nich są szczególnie interesujące zarówno dla pracowników UZ, studentów jak i członków LOIIB?

– Warto podkreślić, że współpraca Uniwersytetu Zielonogórskiego z LOIIB prowadzona jest od wielu lat i na wielu płaszczyznach. Oczywiście najważniejszą z nich jest kształcenie przyszłych inżynierów: budownictwa, architektury, inżynierii środowiska, elektryków, elektroników, automatyków, informatyków i geoinformatyków, którzy biorą udział we wszystkich etapach budowlanego procesu inwestycyjnego. Dlatego też, Izba bierze czynny udział w opiniowaniu i konsultowaniu programów kształcenia, tak aby sylwetka przyszłego absolwenta odpowiadała oczekiwaniom pracodawców. W nawiązaniu do tych działań prowadzony jest również konkurs na najlepsze prace dyplomowe obronione na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, a w jury konkursu zasiadają przedstawiciele LOIIB oraz Lubuskiej Izby Budownictwa. Wspólnie z NOT bierzemy również udział w organizacji Olimpiady Wiedzy Technicznej dla uczniów szkół średnich, której celem jest rozwijanie zainteresowania techniką, podnoszenie kultury technicznej, przygotowanie do podejmowania dalszego kształcenia i samodzielnego zdobywania wiedzy wśród młodzieży. Olimpiada jest olimpiadą ogólnej wiedzy o technice rozgrywaną trzystopniowo, druki stopień odbywa się na Uniwersytecie Zielonogórskim, w dwóch grupach tematycznych: mechaniczno-budowlanej i elektryczno-elektronicznej. Od kilku lat w budynkach Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska odbywają się cyklicznie egzaminy na uprawnienia budowlane organizowane przez Izbę, co pozwala na utrzymanie kontaktu z na-

szymi absolwentami. Dla nas ważne są również szkolenia, w których mogą uczestniczyć nasi pracownicy i studenci, wspólnie organizowane konferencje i wspólny udział w targach. Wspólnie z LIB oraz LOIIB organizujemy od 1994 roku konkurs „Lubuski Mister Budowy” na najlepszy obiekt budowlany naszego województwa. Uniwersytet Zielonogórski dzięki przychylności LOIIB jest od kilku lat aktywnym uczestnikiem Targów Budownictwa i Wyposażenia Wnętrz oraz współorganizatorem konferencji tematycznie związanych z szeroko rozumianym budownictwem, które odbywają się w ramach Targów. Wszystko to sprzyja transferowi wiedzy z uczelni do gospodarki i odwrotnie – pozwala na prowadzenie prac badawczo-rozwojowych we współpracy z podmiotami gospodarczymi. Intensywna współpraca pozwala również na zwiększenia liczby realizowanych prac inżynierskich, magisterskich i doktorskich bazujących na tematach wynikających z potrzeb gospodarczych naszego regionu.

Transfer wiedzy z uczelni do gospodarki to bardzo istotne zagadnienie. Czy studenci mają szansę być częścią tego procesu?

– Oczywiście! Potencjał przedsiębiorczości akademickiej budowany przez pracowników, studentów i doktorantów jest ogromny i stanowi atrakcyjną drogę rozwoju dla zakładanych przez nich firm jak i dla Uniwersytetu. Ta przedsiębiorczość to aktywność w sterze edukacji oraz praktyczne wsparcie dla nowych firm powstających na bazie know-how osób związanych z badaniami naukowymi. W ramach Uniwersytetu Zielonogórskiego działają jednostki związane z przedsiębiorczością akademicką: Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii oraz Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości, których zadaniem jest pomoc pracownikom i studentom w stymulowaniu innowacyjności, promowanie przedsiębiorczości oraz działanie na rzecz transferu nowoczesnych technologii. Uniwersytet Zielonogórski posiada również spółki celowe powołane w celu komercjalizacji wyników badań naukowych, oferowania usług eksperckich oraz wykonywania badań zleconych przez podmioty zewnętrzne. Tymi spółkami są: Park Naukowo-Technologiczny, którego zakres działalności jest bardzo szeroki i obejmuje m.in. działania związane z budownictwem zrównoważonym, innowacyjnymi technologiami dla zdrowia człowieka oraz technologiami informatycznymi, na terenie PNT zlokalizowany jest Inkubator Przedsiębiorczości Miasta

Zielona Góra, którego oferta skierowana jest do początkujących przedsiębiorców; Centrum Energetyki Odnawialnej, którego główne obszary funkcjonowania skupiają się wokół prac badawczo-rozwojowych prowadzonych w dziedzinie energetyki odnawialnej, zarówno w obszarze energii elektrycznej, jak i ciepłej, a także mikrokogeneracji i trigeneracji energii oraz Lubuski Ośrodek Innowacji i Wdrożeń Agrotechnicznych, który świadczy usługi innowacyjne, badawczo-rozwojowe i wdrożeniowe w sektorze rolno-spożywcym.

Uniwersytet Zielonogórski w tym roku obchodzi jubileusz 20-lecia funkcjonowania. Jest to ważne wydarzenie dla społeczności akademickiej i całego regionu, będąc bowiem największą uczelnią i ośrodkiem badawczym o dużym potencjale rozwoju w województwie, Uniwersytet na trwałe wpisał się w jego rozwój społeczno-gospodarczy. Mam nadzieję, że nasi studenci i absolwenci będą chcieli podejmować wyzwania i spełniać swoje marzenia!

Dziękuję
Mirosław Gruszecki

Tekst jest kontynuacją cyklu rozmów z postaciami oraz przedstawicielami instytucji ważnymi dla rozwoju budownictwa i sektora inwestycji infrastrukturalnych w regionie lubuskim.

Zapowiadamy nową inwestycję EBF Development

Przy Moniuszki / Długiej w Zielonej Górze w dwa lata powstanie nowoczesny kompleks mieszkaniowy. Projekt dla tej budowy już jest, będzie realizowany przez uznanego na rynku dewelopera. Informacje na temat inaugurują nowy dział w Biuletynie LOIB – „Dobre projekty budowlane”.

W tym wydaniu Biuletynu wprowadzamy nowy dział „Dobre projekty budowlane”. Powód? Przez lata na naszych łamach prezentowaliśmy – co oczywiste – kwestie dotyczące działania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, dziejów budownictwa, przepisów Prawa budowlanego, nowych technologii czy materiałów, także inwestycji – najczęściej w realizacji bądź już zrealizowanych. Przedmiotem nowego działu będą ciekawe projekty budowlane czyli opracowania, których na próżno szukać w przestrzeni, a są podstawą dla budowniczych.

192 mieszkania przy Moniuszki

Spółka EBF Development już przygotowała projekt budynku mieszkalno-usługowego wielorodzinnego. Grunt objęty planami inwestycji znajduje się w samym centrum Zielonej Góry przy ul. Stanisława Moniuszki / Długiej. To atrakcyjna lokalizacja szczególnie dla przy-

szych mieszkańców i osób, które cenią sobie życie w mieście. Obiekt składa się z sześciu kondygnacji nadziemnych z dominantami wysokościowymi w postaci antresoli na 15 procentach powierzchni zabudowy oraz z usługami w parterze. Pod budynkiem w kondygnacji podziemnej zaprojektowano hale garażowe wraz z komórkami lokatorskimi i pomieszczeniami technicznymi.

Zagospodarowanie terenu obejmie małą architekturę ze zorganizowaną zielenią wraz z pełną infrastrukturą komunikacyjną, taką jak drogi wewnętrzne, chodniki, parkingi terenowe w liczbie około 39 miejsc na terenie nieruchomości oraz w bezpośrednim sąsiedztwie.

W budynku, który będzie składał się z czterech klatek, będą między innymi:

- 192 lokale mieszkalne o zróżnicowanej powierzchni użytkowej – od 34,90 m² aż do 122,54 m²,

- 4 lokale usługowe w poziomie parteru z wejściami z głównych ciągów komunikacyjnych,
- 5 hal garażowych w kondygnacji podziemnej, w których łącznie znajdzie się około 200 miejsc postojowych,
- komórki lokatorskie przypisane do lokai mieszkalnych,
- 4 nowoczesne windy.

Od projektu do realizacji

Projektowana zabudowa dopełnia kwartał ograniczony ulicami: Długą i Moniuszki. Od strony Długiej tworzy pierwszy fragment nowej pierzei. Narożniki podkreślono w formie dominant wysokościowych. Zabudowa podzielona została na moduły. Wśród ciekawych rozwiązań konstrukcyjno-architektonicznych są dachy, gdzie w części zostaną wykonane tarasy użytkowe. Na poziomie parteru od strony ulicy Długiej zaprojektowano cztery loka-

*Poglądowy obraz elewacji
– projekt budowlany*

le użytkowe. W kondygnacji podziemnej hale garażowe, pomieszczenia techniczne, komórki lokatorskie. Na pozostałych kondygnacjach mieszkania.

EBF Development Elżbieta i Leszek Jarząbek Spółka Jawna zakłada realizację obiektu w okresie dwóch do dwóch i pół roku. Nie przewiduje etapowania inwestycji. Budynek wraz z halami garażowymi będzie wznoszony w jednym ciągu i zakończony pozwoleniem na użytkowanie.

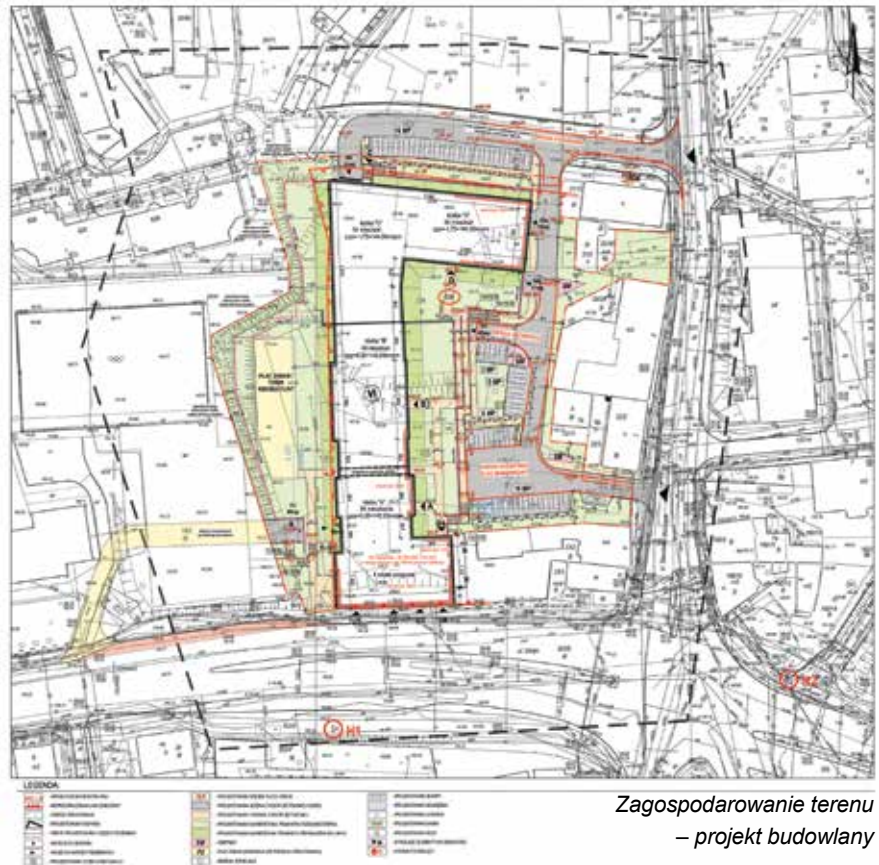
Najważniejsze dane dotyczące zagospodarowania terenu:

- powierzchnia działki 8231 m²,
- powierzchnia zabudowy 2624 m²,
- teren rekreacyjny z placem zabaw 322m²,
- liczba kondygnacji 6.

Przeszło osiem tysięcy mieszkań na koncie

EBD Development (dawniej Ekonbud-Fadom) istnieje od roku 1990. Od momentu rozpoczęcia działalności budowlanej do dziś firma wzniosła wiele obiektów mieszkaniowych na terenie miasta Zielona Góra, Poznań, Zgorzelca i Wolsztyna. Ma na koncie, realizuje, rozbudowuje bądź projektuje budynki i osiedla – między innymi:

- osiedle „Zastal”
- osiedle przy ul. Jerzego Waszczyka („Nad Stawem”)
- osiedle Viniarnia Home przy ul. Stanisława Moniuszki
- osiedle Polan Apartamenty przy ul. Stanisława Staszica
- osiedle Dominopark przy ul. Obywatelskiej
- osiedle Aquarium przy ul. Emilii Plater
- osiedle Green Home przy ul. Suwalskiej
- osiedle przy ul. Jasna z Kolna w Zielonej Górze – I etap oddany do użytku , II etap w realizacji
- osiedle przy ul. Zdrojowej „Zdrojowa Apartamenty” w Zielonej Górze – w trakcie realizacji
- osiedle różane przy ul. Prostej w Zielonej Górze
- Lisia Apartamenty przy ul. Lisiej w Zielonej Górze – w trakcie realizacji
- osiedle Reduta Nowe Podolany przy ul. Jasielskiej w Poznaniu – kolejne etapy w realizacji
- osiedle Mateckiego przy ul. Mateckiego w Poznaniu
- dwa budynki przy ul. Piątkowskiej w Poznaniu
- osiedle Kompleks Zachodnia przy ul. Godlewskiego

Doświadczeni i nagradzani

Od pierwszych lat funkcjonowania firmy Ekonbud-Fadom zespół skupił się na wąskiej specjalności z dziedziny budownictwa: budownictwie mieszkaniowym. Celem działań przedsiębiorstwa jest wznoszenie obiektów jednorodzinnych oraz budynków wielorodzinnych. W 2018 roku Przedsiębiorstwo Budowlane Ekonbud-Fadom L.E Jarząbek Spółka Jawna przekształciła się w EBF Development Sp. z o.o. Sp. K., by w grudniu 2020 roku ponownie przekształcić się w spółkę jawną pod nazwą EBF Development Elżbieta i Leszek Jarząbek Spółka Jawna. Firma zatrudnia 36 osób.

W okresie realizacji inwestycji Przedsiębiorstwo zostało laureatem wielu nagród w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego oraz innych. Realizacje EBF Development Elżbieta i Leszek Jarząbek Spółka Jawna wielokrotnie były nominowane, wyróżniane i nagradzane Lubuskim Mistrzem Budowy (Edycje 2010-2014). Firma została nagrodzona w rankingu Diamenty Forbesa 2013. Zdobyła 1 miejsce w województwie lubuskim w rankingu organizowanym przez Newsweek Polska – Firmy Rodzinne Roku 2012. Posiada Certyfikat Solidny Partner w Biznesie za rok 2010

i 2012 – Lubuska Izba Budownictwa nadaje certyfikat tym firmom, które wyróżniają się w prowadzonej działalności właściwą jakością usług i wyrobów oraz solidnością opartą na dobrych zwyczajach kupieckich, a ponadto dobrze służą swojemu środowisku. Ponadto jest laureatem Głównej Nagrody Gospodarczej Prezydenta Miasta za 2010 r. Ma również wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie Orły Polskiego Budownictwa – za zarządzanie w sposób zgodny z najwyższymi standardami, kierowanie się zasadami etyki oraz wykazywanie dużej dbałości o swoich pracowników – firma jest wzorem do naśladowania. Otrzymała także nagrodę HOMINI BONO przyznaną przez redakcję Radia Zachód.

Obecnie EBF Development Elżbieta i Leszek Jarząbek Spółka Jawna przygotowuje kolejne inwestycje mieszkaniowe w Zielonej Górze i Poznaniu na nowych terenach, które będą realizowane w niedalekiej przyszłości.

opracowanie:
Redakcja Biuletynu LOIIB

Uprawnienia do pełnienia funkcji kierownika budowy

W nawiązaniu do pisma Izby Architektów skierowanego do p.o. Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz udzielonej odpowiedzi w sprawie uprawnień w specjalności architektonicznej, jako właściwych do wykonywania funkcji kierownika budowy, poniżej publikujemy wyjaśnienie, które szerzej omawia przedmiotowe zagadnienie.

Otóż odpowiedź GINB mogłaby sugerować, że wyłącznie osoby z uprawnieniami w specjalności architektonicznej są upoważnione do kierowania budową, tymczasem osobami upoważnionymi do pełnienia funkcji kierownika budowy są również osoby legitymujące się innymi uprawnieniami, w tym w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Publikujemy stanowisko PIIB

W nawiązaniu do pisma p.o. Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 28 marca 2021 r., stanowiącego odpowiedź na pismo Izby Architektów z dnia 4 marca 2021 r. znak 186/KRIA/2021/w sprawie pojawiających się wątpliwości w zakresie uprawnień stanowiących podstawę do pełnienia funkcji kierownika budowy należy przybliżyć przepisy prawne w tym zakresie, ponieważ wskazana odpowiedź dotyczyła wyłącznie uprawnień w specjalności architektonicznej. Tymczasem osobami upoważnionymi do pełnienia funkcji kierownika budowy są również osoby legitymujące się innymi uprawnieniami, w tym szczególnie w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Na wstępie należy przywołać przepis art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. Z 2020 r., poz. 1333 z późn. zm.), zgodnie z którym przy prowadzeniu robót budowlanych, do kierowania którymi jest wymagane przygotowanie zawodowe w specjalności techniczno-budowlanej innej niż posiada kierownik budowy, inwestor jest obowiązany zapewnić ustanowienie kierownika robót w danej specjalności. Ustawodawca nie wskazuje na specjalność wiodącą w tym zakresie, co jest uzasadnione tym, iż będzie to uzależnione od przedmiotu inwestycji. Inaczej będzie przedstawiała się sytuacja w przypadku budowy obiektu kubaturowego, a inaczej w przypadku inwestycji drogowej, mostowej, czy elektroenergetycznej.

Zorganizowanie procesu budowy, a w szczególności zapewnienie objęcia kierownictwa budowy przez kierownika budowy, tj. osobę posiadającą uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności i zakresie co do planowanej inwestycji należy do obowiązków inwestora, co potwierdza m.in. przepis art. 18 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 Prawa budowlanego.

Natomiast dokonany przez inwestora wybór kierownika budowy kontrolowany jest przez organ nadzoru budowlanego podczas przyjmowania oświadczenia o podjęciu przez tę osobę pełnienia ww. funkcji. Wówczas to organ nadzoru posiadając dokumenty dotyczące konkretnej inwestycji oraz uprawnienia budowlane osoby wykonującej samodzielną funkcję kierownika budowy, ocenia poprawność wyboru dokonanego przez inwestora.

Przy inwestycjach branżowych nie ma wątpliwości, iż kierownikiem budowy powinna być osoba legitymująca się uprawnieniami w specjalności właściwej dla danej inwestycji, czyli osoba z uprawnieniami drogowymi w przypadku inwestycji drogowej, osoba z uprawnieniami mostowymi w przypadku, gdy przedmiotem inwestycji jest budowa mostu, itd. Wątpliwości dotyczą wyłącznie rozgraniczenia uprawnień architektonicznych i konstrukcyjno-budowlanych przy obiektach kubaturowych. Z uwagi na brak legalnej definicji pojęcia „architektura obiektu”, które nie zostało dotąd nigdzie zdefiniowane.

Analizując przedmiotowe zagadnienie należy jednak wziąć pod uwagę, iż budowa obiektu kubaturowego od chwili rozpoczęcia wymaga udziału profesjonalisty z uprawnieniami w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Powołanie na stanowisko kierownika budowy osoby z innymi uprawnieniami niż wskazane przesądzałoby o konieczności równoczesnego zatrudnienia inżyniera konstruktora.

Przedstawione stanowisko można uzasadnić, analizując obowiązki kierownika budowy, które zostały określone m.in. w art. 22 Prawa budowlanego.

Podstawowym obowiązkiem kierownika budowy jest kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę oraz przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Patrząc jedynie na te wybrane obowiązki kierownika budowy, z całą stanowczością należy stwierdzić, iż osoba posiadająca uprawnienia budowlane w innej specjalności niż konstrukcyjno-budowlana nie jest upoważniona do dokonania oceny prawidłowości wykonania robót konstrukcyjnych zgodnie z projektem, czy też warunkami technicznymi. Osoba legitymująca się innymi uprawnieniami nie posiada bowiem odpowiedniego przygotowania w powyższym zakresie. Można przyjąć, iż w tym zakresie opierałaby się na opinii zatrudnionego jednocześnie kierownika robót konstrukcyjnych, ale wówczas funkcja kierownika budowy nie polegałaby na samodzielnej, fachowej ocenie zjawisk technicznych lub samodzielnym rozwiązywaniu zagadnień technicznych. Zatem, osoba ta nie pełniłaby samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, o której mowa w art. 12 ust. 1 Prawa budowlanego.

W tym kontekście, nie można zgodzić się z pojawiającymi się poglądami, iż „kierowanie budową polega bardziej na wykonywaniu czynności techniczno-organizacyjnych, niż na fachowej ocenie zjawisk technicznych w ramach określonej specjalności lub samodzielnym rozwiązaniu zagadnień architektonicznych i technicznych”.

Przedstawiona interpretacja wypacza bowiem sens funkcji kierownika budowy, którą to funkcję mogłaby pełnić osoba nieposiadająca uprawnień budowlanych. Tym-

czasem z całą stanowczością należy podkreślić, że pełnienie funkcji kierownika budowy jest wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, do wykonywania której należy posiadać odpowiednie uprawnienia budowlane. Należy też zauważyć, że jest to najbardziej odpowiedzialna funkcja na budowie i nie można jej zdegradować wyłącznie do czynności techniczno-organizacyjnych. Kierownik budowy ponosi odpowiedzialność za realizację obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem lub pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.

Należy również pamiętać, co podkreślają sądy administracyjne, iż zakres wykonywanych samodzielnych funkcji musi być zgodny z zakresem posiadanych uprawnień budowlanych. Zatem udział przedstawicieli innych branż niż konstrukcyjna, w tym architektonicznej, wymagany jest ewentualnie dopiero na późniejszym etapie inwestycji kubaturowej.

Odmierna wykładnia od przedstawionej powyżej i ustanowienie przez inwestora jako kierownika budowy obiektu kubaturowego osoby legitymującej się uprawnieniami w specjalności architektonicznej, przeczyłaby także założeniu o racjonalności inwestora. Zauważyć bowiem należy, że budowa obiektu kubaturowego od chwili rozpoczęcia wymaga udziału inżyniera z uprawnieniami w specjalności konstrukcyjno-budowlanej. Ustanowienie na pozycji kierownika budowy architekta przesądzałoby o konieczności równoczesnego

zatrudniania inżyniera konstruktora, ponieważ architekt jeżeli nie ma odpowiednich uprawnień w zakresie konstrukcji, nie może kierować robotami konstrukcyjnymi, od których rozpoczyna się cała inwestycja. Czyli od samego początku inwestycji, inwestor musiałby zatrudniać jednocześnie co najmniej dwie osoby – architekta i konstruktora.

Jednocześnie należy zauważyć, że konstruktorzy otrzymują obecnie uprawnienia zarówno do kierowania robotami budowlanymi w zakresie konstrukcji jak i architektury obiektu, co uprawnia ich do kierowania robotami budowlanymi w znacznie szerszym zakresie robót.

Konkludując, o wyborze kierownika budowy, jak i kierownika robót decyduje każ-

dorazowo inwestor, natomiast jego wybór kontrolowany jest w konkretnym przypadku przez organy nadzoru budowlanego, które przyjmują oświadczenie o podjęciu ww. obowiązków. W przypadku budowy obiektu kubaturowego racjonalnym jest ustanowienie jako kierownika budowy osoby z uprawnieniami w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, od której rozpoczyna się cała inwestycja. Pozwoli to nie tylko na rzetelne wykonywanie tej funkcji, ale też obniży koszty inwestora, który w przypadku wyboru innego profesjonalisty musiałby zatrudniać jednocześnie większą liczbę fachowców.

Archiwalne wydania Biuletynu LOIIB dostępne na <https://lbs.piib.org.pl/menu/16/biuletyn-loiib.html>

XXXVI sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane

Jak co roku Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (OKK) naszej Izby Okręgowej dwukrotnie organizuje kwalifikacje na uprawnienia budowlane – przeprowadza egzaminy (pisemne w formie testów i ustne).

2020 rok był naznaczony pandemią COVID-19, a skutki pandemii nie ominęły też naszej działalności. Planowaliśmy, zgodnie z założeniami, przeprowadzenie egzaminów w maju i w listopadzie. W marcu ubiegłego roku dowiedzieliśmy się, że termin majowy jest nieosiągalny, stąd Krajowa Komisja Kwalifikacyjna wyznaczyła terminy rezerwowe: 4 września (sesja XXXV) i 4 grudnia (sesja XXXVI). Takie terminy pozwalały na przeprowadzenie dwóch egzaminów w 2020 roku z zachowaniem odstępu trzech miesięcy między sesjami.

Okres wakacji dał nam wszystkim oddech od pandemii i 4 września przeprowadziliśmy egzamin pisemny XXXV sesji, do którego kwalifikacje były przeprowadzone w marcu. Miejszem egzaminu był Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, skąd wywodzi się znaczna grupa zdających. Egzaminy były przeprowadzone w bardzo surowym reżimie sanitarnym: podział egzaminu pisemnego na dwie tury, zachowanie dystansu między osobami biorącymi udział w egzaminach, dezynfekcja, maseczki. W czasie egzaminów na uczelni trwały jeszcze wakacje, więc budynek był niemal pusty.

Chęć przystąpienia do egzaminu (zarówno pisemnego, jak i poprawkowego ustnego) wyraziło łącznie 112 osób, do pisemnego przystąpiło 79 osób, z których zdało 71 i te osoby były dopuszczone do części ustnej. Nie wszyscy przystąpili do egzaminu ustnego: termin nie wszystkim odpowiadał, a ponadto przypadki chorobowe uniemożliwiły kilku osobom zdawanie. Wraz z osobami z poprzednich sesji do ustnej części przystąpiły 63 osoby, z których zdało 53 i te osoby uzyskały uprawnienia. Po przeprowadzeniu egzaminu pisemnego i ustnego mogliśmy nadać uprawnienia. Tym razem nie było możliwości zrobić tego w sposób uroczysty – decyzje o nadaniu uprawnień zostały wysłane pocztą.

Niestety, późna jesień przyniosła II falę epidemii i XXXVI sesja grudniowa została odwołana. Pod koniec grudnia nowe rozporządzenia ws. zapobiegania rozszerzania się epidemii dopuściły organizowanie egzaminów i „rzutem na taśmę” udało się znaleźć termin na „grudniową” sesję: 26 lutego – część pisemna i 1-4 marca część ustna.

Do tej sesji zakwalifikowano 114 osób: do części pisemnej 98, a do samej ustnej 16 osób. Warunki przeprowadzenia egzaminów były podobne jak w sesji wrześniowej: podział egzaminu pisemnego na dwie tury, dystans, maseczki, dezynfekcja. Do egzaminu pisemnego przystąpiło 71 osób, z których 64

osoby zdały i zostały dopuszczone do części ustnej. Wraz z osobami „poprawkowymi” do egzaminu ustnego przystąpiło 80 osób, z których pozytywny wynik uzyskało 71 osób i tyle zostało wydanych decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych.

Teraz nadszedł czas przeprowadzenia sesji XXXVII. Zgłosiło się łącznie 108 osób, jesteśmy na etapie weryfikacji dokumentów potwierdzających prawo do ubiegania się o nadanie uprawnień.

W chwili pisania tego tekstu jeszcze nie znamy wyników kwalifikacji, ale na podstawie dotychczasowej analizy dokumentów można stwierdzić, że głównymi błędami popełnianymi przez kandydatów przy kompletowaniu dokumentów załączanych do wniosku o nadanie uprawnień są:

- brak właściwego dokumentowania praktyki budowlanej – chodzi tu zarówno o zakres prac wykonywanych w czasie praktyki, jak i okres praktyki;
- niewłaściwy sposób dokumentowania – chodzi o zestawienia zbiorcze obowiązujące od 2014 roku i dziennik praktyki obowiązujący od 1995 do 2014 roku;
- rodzaj wykształcenia: inżynierskie i magisterskie – ma to wpływ na wymagany okres praktyki;
- zakres uprawnień osób nadzorujących praktykę.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna zwraca uwagę na te aspekty, ponieważ są one warunkami wymaganymi przez przepisy Prawa Budowlanego i Rozporządzenia w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przy ubieganiu się o nadanie uprawnień budowlanych. Zadanie właściwego wypełnienia załączonych dokumentów należy zarówno do osoby ubiegającej się o uprawnienia, jak i osób nadzorujących praktykę. Zwracam uwagę na osoby nadzorujące, ponieważ to one potwierdzają prawdziwość dokumentów i przebieg praktyki. Jeśli będzie taka możliwość, to zorganizujemy szkolenie dla osób nadzorujących praktykę, aby nie było przykrych przypadków niezakwalifikowania kandydatów, a nadzorujących nie naraziło to na przykre konsekwencje.

Wszystkim osobom, które uzyskały uprawnienia budowlane i prawo do sprawowania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie serdecznie gratuluję, zachęcam do wstępowania w szeregi Izby Inżynierów Budownictwa i życzę satysfakcji z realizacji zadań w budownictwie, a także ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i rozwijania się w zawodzie.

Waldemar Olczak

Przewodniczący

Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Lubuskiej Okręgowej Izby

Inżynierów Budownictwa

Rozmowa mrożąca krew

Inżynier po godzinach nie jedno ma imię – tym razem to Wojciech Poręba. Gościł na naszych łamach jako budowniczy obiektów hydrotechnicznych. Tym razem w rozmowie z przewodniczącą Ewą Bosy zdradza nam swoją pasję – zimne hobby.

Ewa Bosy: Panie Wojciechu, skąd się wzięła tak mroźna pasja jak morsowanie?

Wojciech Poręba: – Tak naprawdę uległem panującej modzie na morsowanie, to nieco wymusiła też sytuacja związana z pandemią i ograniczenia w dostępie do obiektów sportowych. A morsowanie w okresie zimowym wydaje się łatwo dostępną formą aktywności fizycznej. Poza tym jako że jestem Kierownikiem Budowy głównie na obiektach hydrotechnicznych, dostęp do zimnej wody nie jest dla mnie problemem.

A jak wyglądał ten pierwszy raz?

– Rewelacyjnie! Sam byłem zaskoczony reakcją organizmu na pozytywny szok. Ilość uwalnianych endorfin sprawiła, że uśmiech z buzi nie schodził mi do końca dnia. Oczywiście przy pierwszym podejściu w wodzie spędziłem raptem około pięciu minut, ale i tak ten czas pozwolił mi na stwierdzenie, że jest to właśnie coś dla mnie.

Czy przygotowuje się pan specjalnie przed wejściem do wody? Czy potrzebny jest specjalny sprzęt?

– Oczywiście że przed każdym wejściem do wody wykonuję rozgrzewkę. Zazwyczaj robię przebieżkę – dystans około jednego kilometra – po czym wykonuję jeszcze ćwiczenia stacjonarne, takie jak pajacyki czy skłony, wszystko po to, aby podnieść temperaturę ciała. Odpowiednie przygotowanie przed pozwala mi obecnie na przebywanie w wodzie nawet do 20 minut. Co do sprzętu, w moim przypadku są to przede wszystkim buty neoprenowe dedykowane dla żeglarzy czy też nurków, zabezpieczają one stopy w wodzie i też pełnią funkcję izolacji. Dodatkowo super sprawdza się ponczo dla płetwonurków, aby tuż po wyjściu można było się ciepło okryć oraz zabezpieczyć przed wiatrem.

Czy faktycznie morsowanie wpływa na poprawę odporności?

– Regularne morsowanie na pewno hartuje, nie tylko ciało, ale również psychikę. Umiejętność wyciszenia swoich odczuć w głowie oraz budowa spokoju z pewnością bardzo pomaga na co dzień przy wykonywaniu tak odpowiedzialnego i stresującego zawodu, jaki wykonuję. Poza tym morsowanie jest bardzo fajnym uzupełnieniem przy in-

nych aktywnościach fizycznych – pozwala na lepszą regenerację mięśni, zwiększenie poziomu mleczanowego czy też poprawę pułapu tlenowego.

A jak często pan morsuje?

– Zazwyczaj jest to dwa, trzy razy w tygodniu, ale zależne jest to też od samopoczucia. Morsowanie na siłę też się mija z celem. Kontrola i poczucie własnego organizmu jest bardzo istotne, aby też nie przesadzić w drugą stronę.

To na koniec proszę powiedzieć, co by pan poradził osobom nieprzekonanym?

– Powiedziałbym, że strach ma wielkie oczy i wiele zależy od nastawienia! Zachęcam wszystkich do tego pierwszego razu! Na własnym przykładzie śmiało polecam, bo morsowanie wpływa nie tylko na nasze ciało, ale również psychikę, pozwala znaleźć spokój ducha i ilość wydzielanych endorfin zdecydowanie pozytywnie nastraja na trudności dnia codziennego.

Dziękuję.

Kalendarium LOIIB. Wydarzenia: (luty – kwiecień 2021)

LUTY

- **3-5 lutego** – układanie pytań do XXXVI sesji egzaminacyjnej, w siedzibie biura LOIIB w Gorzowie Wlkp.
- **8-10 lutego** – układanie pytań do XXXVI sesji egzaminacyjnej, w siedzibie biura LOIIB w Gorzowie Wlkp.
- **9 lutego** – posiedzenie Prezydium Okręgowej Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w formie wideokonferencji.
- **16 lutego** – XI posiedzenie Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w formie wideokonferencji, w którym uczestniczył Tadeusz Głapa.
- **16 lutego** – spotkanie środowiska projektantów organizowane przez Generalną Dyрекcję Dróg i Autostrad, w formie zdalnej, w którym uczestniczyła Ewa Bosy.
- **18 lutego** – spotkanie Krajowej Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego, w którym udział wzięli Tadeusz Głapa.
- **19 lutego** – spotkanie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, w siedzibie biura LOIIB, w którym uczestniczył przewodniczący OKK Waldemar Olczak.
- **23 lutego** – wywiad telewizyjny w Lubuskim Centrum Informacji z Ewą Bosy.
- **24 lutego** – wywiad w Lubuskim Centrum Informacji z Marcinem Pabierowskim.
- **24 lutego** – posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej, w siedzibie biura Izby, w Gorzowie Wielkopolskim.

- **24 lutego** – posiedzenie Krajowej Komisji do spraw komunikacji społecznej, na którym omówione zostały:
 - stan przygotowań do Otwartego Dnia Inżyniera Budownictwa,
 - podsumowanie działań za rok 2020,
 - omówienie form jubileuszu XX-lecia istnienia Izby w roku 2020, w formie wideokonferencji.
- 26 lutego – egzamin pisemny na uprawnienia budowlane, na Uniwersytecie Zielonogórskim przy ul. Prof. Z. Szafrana 1, w Zielonej Górze.

MARZEC

- **1-4 marca** – egzaminy ustne na uprawnienia budowlane w poszczególnych specjalnościach, na Uniwersytecie Zielonogórskim przy ul. Prof. Z. Szafrana 1, w Zielonej Górze.
- **3 marca** – posiedzenie Krajowej Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB w formie wideokonferencji, Lubuską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował Mirosław Gruszecki, przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej LOIIB
- **9 marca** – posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej, w siedzibie biura Izby, w Gorzowie Wielkopolskim.
- **15 marca** – zmarł członek Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Pan Czesław Karasiewicz.
- **16 marca** – posiedzenie Okręgowej Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w trybie zdalnym.
- **23 marca** – posiedzenie Krajowej

Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB w formie wideokonferencji, Lubuską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował Mirosław Gruszecki, przewodniczący Komisji Prawno-Regulaminowej LOIIB

KWIECIEŃ

- **9 kwietnia** – z uwagi na brak możliwości przeprowadzenia bezpośredniej dyskusji nad materiałami jazdowymi odbyło się przedwyborcze spotkanie w formie wideokonferencji, delegatów na XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIIB z przewodniczącą, zastępcą przewodniczącej oraz przewodniczącymi organów LOIIB.
- **12-16 kwietnia** – XX Okręgowy Zjazd Sprawozdawczy LOIIB, w formie online.
- **19 kwietnia** – narada w formie wideokonferencji, poświęcona omówieniu bieżących spraw organizacyjnych Dnia Otwartego pod nazwą „Budowa, eksploatacja, remont Twojego obiektu – porozmawiaj o tym z inżynierem budownictwa”, a także omówienie szkoleń dla osób deklarujących prowadzenie konsultacji w ramach tej imprezy, w której uczestniczyła Ewa Burnos.
- **20 kwietnia** – posiedzenie Okręgowej Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w formie spotkania online.
- **28 kwietnia** – posiedzenie Krajowej Rady PIIB, w formie wideokonferencji, w którym uczestniczyli Ewa Bosy, Andrzej Cegielnik.

KOMISJA USTAWICZNEGO DOSKONALENIA ZAWODOWEGO

Harmonogram szkoleń

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy!

W związku z dalszym występowaniem nowych i potwierdzonych przypadków zakażenia COVID-19 w Polsce i związanym z tym wzrostem ryzyka zakażenia z przykrością informujemy, że wszystkie szkolenia są czasowo odwołane.

Zapraszamy na szkolenia on-line organizowane przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa.

FOTORELACJA: INWESTYCJE LUBUSKI ZDW

Autobusy z napędem elektrycznym okiem mieszkańca

Autobusy z napędem elektrycznym już pokonują zielonogórskie ulice – są łatwe do rozpoznania. Posiadają charakterystyczny napis „autobus elektryczny”. Warto im się dokładnie przyjrzeć także na łamach Biuletynu LOIIB w formie fotorelacji.

Na pierwszym zdjęciu autobus stojący przy stanowisku ładowania na pętli. Jest to właściwie doładowanie, które w ciągu 10-15 minut pozwoli na uzupełnienie ilości energii elektrycznej, umożliwiające wykonanie kilku kursów w zależności od długości i obciążenia trasy.

Opuszczany z góry pantograf łączy ładowarkę z szynami prądowymi autobusu i po nawiązaniu komunikacji sterownika pokładowego pojazdu z ładowarką, dokonaniu identyfikacji pojazdu i stanu baterii zaczyna się ładowanie. Poza czasem ładowania zarówno na szynach pojazdu, jak i pantografu nie występuje napięcie. Niebieski kolor paska wyświetlanego na maszynie oznacza stan ładowania akumulatorów. Po naładowaniu kolor pasków przybierze kolor zielony, co oznacza że autobus może odjeżdżać i następny pojazd może ustawić się do ładowania. W razie konieczności wcześniejszego odjazdu autobusu z pętli kierowca ma możliwość wcześniejszego odłączenia autobusu od pantografu i może wyruszyć na trasę. W czasie następnej przerwy uzupełni stan akumulatorów.

Stacja transformatorowa znajdująca się na pętli autobusowej jest zasilana z miejskiej sieci elektroenergetycznej 15 kV, mieści w sobie transformator 15/0,4 kV AC (prądu przemiennego), ładowarkę zamieniającą prąd przemienny (AC) na prąd stały (DC) oraz układy sterowania ładowaniem i komunikacji z pojazdem. Ta stacja zasila trzy stanowiska ładowania autobusów.

Na tej pętli mogą się ładować trzy autobusy jednocześnie.

Cztery stanowiska ładowania autobusów (w chwili robienia zdjęcia trzy z nich były zajęte przez ładujące się autobusy) wybudowane przy Centrum Przesiadkowym (przedstawionym w numerze 3/2018 naszego numeru dostępnym na stronie internetowej naszej Izby) w pobliżu dworca PKP w Zielonej Górze. Wydajność stacji ładowania pozwala na jednoczesne ładowanie do czterech autobusów. Centrum Przesiadkowe jest miejscem, gdzie zaczyna się lub kończy wiele linii komunikacyjnych, więc rzadko zdarza się, aby stanowiska nie były zajęte.

Tak są ustawione autobusy w czasie ładowania akumulatorów. Kierowca precyzyjnie podjeżdża na stanowisko, w czym pomagają odbojniki zamontowane na części jezdnej stanowiska, po ustawieniu się pojazdu opuszczany jest pantograf i rozpoczyna się cykl ładowania.